

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

הרב כי ברח מיד לאחר שראה כי האשה ערומה.

אין כל סיבה הגיונית להאשים בפרשה זו את הרבנות. נשואי הזוג שלום הם עסק, אשר בו קיווה כל אחד מהצדדים לרשות את השני. הכשלון היה צפוי מראש. העובדה שיש להם שני ילדים אינה משנה לנביהם, להיפך, הילדים משמשים להם אמצעי סחיטה זה מזה.

מה שצריך היה לעשות הוא לחייב אנשים הבאים בברית הנשואים לעבור ב"חינת כושר להבאת ילדים לעולם.

ש. י. ברזון, רמת-גן

חוק פאשיסטי

אדם חוטאים חמא צבורי באם תמשיכו להתעלם מהעצת-החוק המסתתרת מאחורי השם חוקי-הדריים. עליכם לעורר את רעת הפהל נגד חוק שהוא למעשה חוק לסירוס הפאשיזם. מפרתו של חוק זה להפוך את המועצה לשיווק הדריים למוסד פאשיסטי מהור, בו ישלטו רוקח ומקורביו.

עדין קוילצקי, רמת-גן

ראה כתבת העולם הזה (1020): "פאשיזם במיץ תפוזים", שאמרה כל אשר יש להניד על הנושא.

ש. ב.: שרירות בנות

כמו כל חברה מסחרית בחוץ-לארץ, יכול גם הש. ב. לבחור לעצמו מלכתיים, דמות שתסמל בעליה את המסתוריות וה"סודיות" של שרות נאצל זה, אשר כל פעולותיו באפילה רעיון זה נתעורר בלבו למראה היפה פיה החשוכה שתי מונתה הופיעה ב"סוד" הטיפוס ש"ל"י של רותי (הער) ל"ם הזה (1027). האם אין זו דוגמה מושלמת של מנגנון ב"הושר?

ב"אור, עכו

ואיזה מנגנון! (ראה תמונה).

... אולי תואיל הי

עלמה הנחמדה להו

דהות? האם אין זה

שני של שרירות-לב להופיע בתמונה כזאת לעיני זכרים אומללים כמוני, ולהשאיר אותנו בניחושינו? התחלתי לברוק את כל הבנות בשפתיהם אם המידות מתאימות, וכמה בחורות כבר החלו לחשוד בי שיש לי כוונות.

אהרון צוקרמן, תל-אביב

הדרך לגיהנום רצופה בחוסר-כוונות כמו זה של הקורא צוקרמן.

אנטי-קומוניסט מקומי

בשנת 1952 פרצה שביתה קומוניסטית בעיריית נצרת, ופקידי-העירייה ומסאמאי-הרחובות לא באו לעבודה בגלל התעמולה הקומוניסטית. הצלחת שביתה זו היתה מביאה לשליטה קומוניסטית על מוסדות העירייה. אני וחברי הבהנו בסכנה, ושיכענו את העירייה להעסיקנו במקום ה"שוכחים". עברנו בניקוי הרחובות למרות האיומים והסכנה. השביתה נשברה לבסוף, אולם מה היה בגורלי?

עבור עבודה של ששה שבועות קיבלתי סך 5 לירות בלבד. מאז איני יכול לקבל עבודה, לא בעירייה ולא במקום אחר, ואני נדרף. כל זה משום שהמוסדות המוכ"מכים אינם עושים דבר למען אורח שבעת צרה שירת את מדינתו ואת אורחיה. אני תובע לתקן את העוול והקיפוח שנגרם לי בשל שירותי למדינה.

דוד חורי, נצרת

חיסכון בהומור

קראתי בעתונכם הנכבד את הרשימה הסאטירית עלי, כאשר כותב אני את מכתבי. על מיסות ניר קרועות וקרטונים של קופסאות סיגריות שנתרוקנו לצורך "חיסכון" (העולם הזה 1032), וכי החלפתי את שם משפחתי משברון לשרון, כדי שהחתימה תהיה יותר קצרה ולא תתמוס חרבה מקום. הרשו נא לי להעיר בטוב כפי שאין אף שמץ של יסוד ואחיה לסאטירה זו.

את שם משפחתי שיניתי עליסטר תמי" סתי מאו, שעלינו לעברת בכלל את שמר תינו ושמות משפחותינו, כפי שתבעתי בספרוני, על הרפת שמו"כים", אשר פיר"סמתי לפני 51 שנה בגרמניה.

ד"ר אברהם שרון, ירושלים
חבל רק שבמכתבו, הכתוב על פיסת ניר קרועה, לא הציג הקורא שרון מלה עברית מתאימה עבור הומור.

חזקן הנפלא

לרעתי הנעטם בנילווי השחיתות שלכם למצב של דיעה קדומה נגד אישים ומוסדות שונים במדינה, ראשית כוונתי היא לבו נוריון. עוד לא קראתי בעתונכם מסוק חיובי אחר על דמות נפלאה זו שדוקא בזכו האתרוני היתה זקוקה לערור רב. אדם זקן ונפלא זה, הנושא בעול, מעל עצמות למען המדינה, יתכן כי יש בו כמה צללים, ובעיקר כידוע ברנעי כעסו ורגזו (הול"י נ"ו). אולם הוא אדם, בשר ודם, וכידוע אין צדק מושלם בעולם.

אריה שארקי, כפר יידיה

לא על הניר לברו גאותנו

שלוש שנים בלבד עברו מאז נוצר גליל הניר הראשון בחדרה. בתקופה קצרה זו לא רק הגענו לייצור ניר משובח ובעל כושר התחרות בטיב עם כל תוצרת זרה — במשך שלוש שנות קיומנו הפך מפעל הניר בישראל לגורם מדרבן — ומפתח בשטחים שונים.

עתונים, ספרים, מחברות, מכתבים, שקי-אריזה וכי' — חפשיים כעת מכל הגבלה של ניר.

תודות למחקרים שנערכו ביזמתנו או בתמיכתנו כאן ובחו"ל, הגענו לתוצאות משביעות רצון במאמצינו להפוך פסולת חקלאית לחומר גלם — לתאית.

כבר לא רחוק היום בו ינוצלו חמרים, שעד כה נחשבו לפסולת — לייצור תאית, ויגדילו את הכנסותיו של החקלאי.

מפעלי ניר אמריקאיים ישראליים בע"מ

עכשיו הזמן
להקליט ברכות ראש השנה לדידיך וקרוביך בחו"ל
על תקליט בלתי שביר אצל
שרות להקלטה ישראלי
תל-אביב, רחוב אירלסון 4, מלפון 24433

פאר התוצרת הישראלית

המנוי' —

אל
נא
תחכה
לביקור
הגבה
בביתך;
העבר
נא
את
דמי
המנוי
בהמחאה
או
במזומן
לעתון.